

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

nem per prophetas antè dictum per Dominū promissum per Apostolos gestum Mappalicus suo & collegarum suorum nomine proconsuli repromissit nec fefellit in promisso suo vox fidelis. Pugnam quam spondit exhibuit, & palmam quam meruit accepit. Istum nunc beatissimum martyrem & alios participes eiusdem congregationis & comites in fide stabiles in dolore patientes in quæstione victores & ceteri quiq̃ sectemini & opto pariter & exhortor, vt quos vinculum confessionis & hospitium carceris simul iunxit, iungat etiam cōsummatio virtutis & corona cælestis.

**MARTYRIVM SS. MARTYRVM ELEV-
therij Episcopi & matris eius Anthie. ex eo quod est
per Metaphrast. Vixit Eleutherius sub summo Pon-
tificæ Anacleto. non autem s. b Aniceto quemadmo-
dum de eo agit Nicephorus ex Metaphraсте. Nam
cum passus sit sub Hadriano temp. & Anicetum post
Hadrianum sedisse constet. manifestè patet error.
Videtur autem Librariorum incuria accidisse vt A-
nicetus pro Anacleto poneretur.**

Eleutherius ex inclyta vrbe Romana, illustri Patria & pa-
admodum genere diuitijs & mudi huius gloria & pa-
ria cum primis præstantissimo ortus, (quip- tentes eius.
de cuius parentem ter consulatum gessisse referunt
istoria) pietate & religione admirabilis tanquam
lacidissimū tydus impietatis tenebras profligauit.
Mater eius Anthia, fœmina omnibus virtutibus or-
natissima, cum ex D. Pauli prædicatione Christi fi-
dem percepisset, religionis studio incredibiliter in-
ensa, filium suum Eleutherium sanctissimis disci-
pulis imbuendum curauit, quò aliquandò doctri-

182 MARTYR. SS. MART. ELEUTHERII, de
na & virtutis splendore obscuratam pietati
em in Ecclesia illustraret.

Traditur Pō
tifici Ana-
cleto erudi-
endus.

Ea tempestate Aelius Adrianus Romani
rij scepra tenebat; Romanæ verò Ecclesie An-
tus cum potestate summa præerat, qui sedem
multis virtutibus adornabat, Christi que Ecce-
cum non mediocri sanctitatis opinione regi-
Huic igitur Anthia filium ætate pariter ac
adultum tradidit, vt ab eo perfectissimâ ac-
ris omnibus absolutam viuendi rationem ha-
fidelique patri fidelis discipulus ministrare-
verò mōx ingenua indole & insigni morū
bitate cognita primū Diaconum, deinde præ-
terum, postremò Episcopum Illyrici ordinis
quas sacras Ecclesie functiones Eleutherius
ministravit, vt fugatis vbi que errorum tenetibus
clarissimam veritatis lucem quam plurimum
ret, ac impio simulacrorum cultu euerio-
Christi religionem constitueret.

Fuit Episco-
pus Illyrici.

Illustri pietatis splendor suos vbi que
clarius diffundebat, cum malignus Adrianus
quadam rabie incitauit, vt cunctos Christi
cultores internecone deleret maioremque
monibus honorè decerneret. Et quidē vt
caput ipsum pietatis, Eleutherium inquit
misit vnum ex Ducibus exercitus Ilicem
vt eum catenis vinctum suo silleret tribu-
ius supplicio ceteris terrorem incuteret,
exemplo gregem vniuersum dissiparet.

Hadrianns
mittit Feli-
cem Ducem
exercitus vt
Eleutheriū
comprehen-
dat.

Felix igitur magna militū stipatus
quā immanis fera præde inhians, primū
plum ipsum (in quo tunc fortè vir sanctus
stianæ fidei mysterijs differebat) cui eūdem
effugium pateret: deinde vultu sanè truculenti
cum rep-

gressu seuitiam spirabat; adeo vt cuncti eius con-
 spectu consternati trepidarent: mortemque haud
 dubiam expectarent. Sed (o immensam Christi vir-
 tutem o bonitatem) postquam coniectis in Eleu-
 therium oculis, hominem suauissimum doctrinae
 fluentem profundentem, luculenterque pietatem
 annunciantem audiisset, statim mutata seuitia fit
 eius ex lupo & pro persecutore discipulus: adeo
 vt priorum veluti oblitus obortis lachrymis ad pe-
 des sancti procideret, supplexque veniam peteret
 ut ad Christi Ecclesiam aggregari cuperet. Eleu-
 therius vero cum incredibili martyrij cupiditate
 einderet, prompto alacrique animo egressus, fidem
 oras protulit ac Romam ad confessionem festina-
 rit. Sequebatur eum Felix dux exercitus, non qua-
 si venerat, persecutor & Dominus, sed humilis di-
 scipulus & Christi amicus. In ipso autem itinere
 ad aquam quandam vt ventum fuit, Felix in pietate
 am confirmatus tanquam alius Candaces, a diuino
 Philippo nempe Eleutherio baptizatur, & idolola-
 triae caligine, tanquam putrido aliquo indamento
 exuitur.

Felix subito
 mirabiliter
 mutatur, &
 fit Christianus.

Eleutherius
 Romam con-
 tendit.

Felix bapti-
 zatur.

Postquam vero Romam venerunt, Eleutherius
 se ad Imperatoris tribunal
 ingressus est. Imperator vero, vt vidit eum & iuue-
 nem & formosum & virtutis ornamento & animo
 decorum multis eum blanditijs est aggressus
 vt, si Christiana religionem contempserat, ad deorum vellet cultum trans-
 iret, multis magnisque honoribus affectus trium-
 pharet; sin contra: grauissima supplicia nequaquam
 timenda fugere posset. Ad haec, cum vir sanctus ali-
 quod diu seruato silentio, ne responsione quidem di-
 tum eum reputasset, tandem ait: Quomodo vestris

Hadrianus.
 blanditijs ag-
 greditur E-
 leutherium.

Præclara Eleutherii re-
sponso ad
Hadrianum.

dijs seruire potero, aut qua demum ratione
Omnipotete Deo, ad nefandum dæmoniorum
tum transibo? quin potius vestram amentiam
deslere nequeo, quòd lignis lapidibusque
facti, in contempum summi illius Domini, et
um vestrarum opera colitis, ac cæca mente in
tionem æternā ruitis. Itaque ego Christo Deo
adhæreo, illique soli seruiō: vestros verò
despicio, & has pueriles suppliciorum lar-
fantium terriculamēta esse reputo. Mihi enim
totus mundus est crucifixus, & ego mundo:
pro Christo delicia mihi sunt & exultatio.

Hoc responso in rabiem conuersus Imperator
æneum iussit afferri grabatum copioso igne
tem: vt in eū athleta Christi extenderetur. Sa-
tyr non manus expectans carnificum, lætu-
insiluit, totusque in toto seipsum extēdit. De-
tem cælesti voluptate martyrem perfundebat
vt tāquam rose quodam suauissimo refrigerio
mollī se herba cabare putaret. Imperator
quām animi rabiem eo tormento se lenisse
mabat, tanquam iam mortuum tolli iussit.
tyr magnis vocibus, collaudata Christi vir-
lijt; seque in conspectum tyrāni dedit ac
ce, o Imperator, quem tu existimasti ab igne
randum, hic sola Christi virtute sanus &
consistit: quare agnosce illius potētiam &
tuorum imbecillitatem.

Hanc dicendi libertatē, suam interpretem
tumeliam Imperator, iussit martyre in crucem
prostratum voracibus flammis oleoque fer-
super effuso torqueri; donec atrocitate sup-
ctus expiraret: sed ignis & oleum suarum
obliti, nullum non modò supplicium, sed

Eleutherius
vltro se sup-
plicio tra-
dit, sed illu-
sus perma-
net.

martyri re-
percitus fu-
bullientem
fir, & ait:
me tui cap-
illutri lo-
tibus exi-
stem & exi-
nevolentia,
conseruatu-
bris blandi-
qui Christi
de, persuad-
desistam.
Hic Adri-
festim iube-
sed irrito p-
ac dolore c-
ignorabat.
tis aliqua
sceribus in-
mus mund-
dem profice-
lorem nonn-
perator, his
huc vel tuis
dixisset cli-
armatum ac
Horribilis s-
torem in-
in celo defi-
se muniuit;
cauit: Aspi-
lo, & vide c-

martyri refrigerium attulerunt. Tum verò acriore percitus furore tyrannus, sartaginem pice & adipe bullientem ante oculos innièti athletæ cõstitui iussit, & ait: Eleutheri, per deos immortales, magna me tui capit misericordia, quòd videam te virum illustri loco natũ, multisque corporis & animi dotibus eximiè præditum, dura ceruice in aperta pestem & exitium ruentem, quare vide ne nostra beneuolentia, qua te ab imminente mortis periculo conseruatum cupimus, abutaris. Cui martyr probris blanditias remunerans: o lupe, inquit, Arabice qui Christi ouibus insidiaris, nunquam, mihi crede, persuadebis, vt ab hac pia & beata constantia desistam.

Hic Adrianus animo grauissimè sauciatus, confestim iubet in sartagine præcipitari martyrem, sed irritò planè, vt antè, conatũ. Tũm verò furore ac dolore contrabescens dubius animi quid faceret ignorabat. Aderat Præfectus vrbs Corebo, qui quãuis aliqua fidei ac veræ pietatis semina intimis visceribus inclusa teneret, vanis tamen plus nimium huius mundi honoribus irretitus, liberè Christi fidem profiteri nõ audebat. Hic igitur vt Adriani do-

lorem nonnihil leniret, accedens ait: Ego te, ô Imperator, his curis liberabo: atque docebo iuuenem hũc vel tuis iussis parere vel malè perire. Hæc cum dixisset clibanũ aneum incens acutissimis obeliscis armatum adduci & copiosissimo igne accèdi iussit. Horribilis sanè machina, & quæ primo aspectu terrorem incurere potuisset. Sed martyr tota mente in celo defixus contra machinam orationis clypeo se muniuit; Dei que virtutem cum lachrymis inuocauit: Aspice, dicebat, Domine Iesu Christe de caelo, & vide qualia hi, qui te oderunt, contra me fa-

M 5 brican-

Iterũm blanditur tyrannus martyri.

Viciliter respondet s. Martyr.

Corebo Præfectus vrbs pascit sibi Eleutheriũ exercuciantum.

bricantur. Libera animam meam à viris sanguin
& à iaculo eorum, qui nomen tuum gloriosum
lere conantur. Tange corda eorum, ò Domine, m
tesque eorum lumine tuo illustra vt cognoscant
solum verum Deum qui es benedictus in secula

Corebo cō-
uertitur to-
to animo
ad Christū.

Corebo cū martyrem hoc modo orantem
tendisset, animo repente mutato ad Imperator
accedens: Dic, inquit, pro quo maleficio his sup
cijs est afficiendus Eleutherius? Imperator ha
opinata voce percussus, Tunè es, inquit, Corebo
Quod malum aut quæ demum Christianorum
stigiæ ad dementia te impellunt? Nunquid cæci
ri cupido, quod eius mater fortè tibi obtulit,
mū mutauit? Ecquid est hoc? Nunquid ego te

Imperator
necitur illū
à Christo a-
uelleret.

donis & opibus & gloria & mea deniq; fami
tate ac cōiūctione beatum Romæ reddidi? Qu
si plura desideras licet tibi nostris affatim fru
tibi sunt aperti thesauri, ex his ambab⁹ haurire
nibus; teq; ipsum, à foemina furto sublatus turp
prodire noli. Corebo autem totus diuino resp
spiritu exclamauit: Tuum tecum eat in perc
nem precium: Ego ad Christi seruitutem acco
deos tuos nulla virtute præditos despicio. Ha
ētis incredibili furore exardescens tyrannus,
præfectum eodē excruciarī clibano, qui Eleutheri
constitutus fuerat: sed Corebo Episcopi ma
precibus illæsus planè in eo permāsit. Adriano

Corebo gla-
dio percul-
sus fit mar-
tyr.

tem his tormentis defessus capitis eum damna
qua sententia Corebo præclaram martyrij pal
statim adeptus est. Deindè reditur ad Eleutheri
Et primū quidem in seruetem immisus
num non ipse solū ab horrendis cruciatibus
do Dei beneficio cōseruatus fuit; sed magna
gentilium multitudo miraculo stupefacta, Ch

nomina
Deum in
rannus fr
am dedit,
cum mor
illi senten
Eliæ per v
martyrem
Post hæc ig
tim lacerat
ferocitate
duce mart
dixerunt.
honore co
tes, qui eu
dem fera c
corporis n
cto aduent
tyr, oration
peleuisset:
re conuers
Milites a
nibus refec
admiration
quendam in
mo se illis
eorum lucu
pium seruit
quam verò
spe certam
uum leanan
quadam hu
lambebat, h
uerentiam e

nomina dedit: spretoque tyranno magnis vocibus Deum in suo martyre glorificauit. Tum vero tyrannus fremens gemensque martyrem in custodiam dedit, vt extrema confectus fame vitam ibidem cum morte muraret. Sed nec hoc quidem ex animi illi sententia successit: Nam qui olim Danieli, & Elia per volucrem alimentum suppeditauit, idem martyrem suum in carcere per columbam paut. Post haec igitur indomitis alligatus equis membratum lacerandus est traditus: sed equi omni posita ferocitate agnorum instar substiterunt, angeloque duce martyrem ad montem placide ac leniter deduxerunt. Ibi vero a bestijs ac feris nouo exceptus honore constitit, donec missi ab Imperatore milites, qui eum comprehenderent, aduenire. Et quidem ferae quae martyrem circundederant blandisque corporis motibus honorabant, impetu repente factio aduentantes milites dilaniassent: ni pius martyr, oratione sua, tanquam freno iniecto eas compelsisset: militesque in effusam fugam praetimore conuersos reuocasset.

Milites autem ab immodico pauore eius sermonibus refecti tandem gradum sistebant, & ingenti admiratione percussi martyrem tanquam Deum quandam intuebantur. Ipse vero leto alacrique animo se illis iungens Romam iter suscepit, multosque eorum luculento per viam sermone a dura damnatione seruitute in libertatem fidei vindicauit. Postquam vero Romam peruertum est, Imperator inani spe certam de martyre victoriam sibi promittens, saxam leenam in eum immitti iussit; sed illa magna quadam humanitate pedes eius amplectens plantas lambebat, humilique corporis obsequio summam reuerentiam exhibebat. Tyrannus autem foemine hoc imbe-

Multi conuertuntur ad Christum.

In carcere martyr columbae ministerio pacitur.

Honoratur a feris martyr.

Eleutherius milites, qui ad comprehendendum eum missi fuerat, conuertit.

Leones veneratur martyrem.

Blasphemi in martyre diuinitus puniuntur.

S. Eleutherius cum matre per gladium martyrio coronatur.

imbecillitati tribuens, simul cum ea marem adit: sed is foemina humanitate vincere contendit: simili obsequio pedes amplectitur, adhæret, eum gestu, aspectu & motu reuerentiam beneuolentiam que denunciat. Multi hoc spectaculo permoti Christi cultum accessere: alij verò flagitiorum orum tenebris excæcati Dei virtutem demonij stigijis asseribebat, probaq; & blasphemias in Christi martyrem impiè iactabant: sed repentina mente præmia blasphemij suis digna perceperunt. Imperator autem postquam impios in matrem conatus irritos esse cerneret, nè grauiora in etatis suæ detrimenta pateretur, capitis in eum tentiam protulit. Ardebat athleta incredibilis Christi desiderio lætusque ac gaudens ad palmam perabat, pro qua hætenus tot superatis supplicij decertauerat. Vltimi igitur certaminis stadium ingressus præclaram martyrij coronam per gladium excepit, solutoque mortalitatis ergastulo triumphans in caelos euolauit. Adhærebat collo eius cumfusa pia genetrix, non lachrymis aut luctu formata, sed gaudio & gloria perfusa in filij mine exultabat; nec prius ab eius se amplexibus uelli est passa, quam ab impijs ministris inter eadem martyrij corona redimita simul cum caelesti brauiio potiretur.

S. APOLLONII SENATORIS

quentissimi præclarum martyrium. auctore Casareensi Ecclesiast. hist. lib. 5. cap. 20.

18. Aprilis. Commodus hic Nerone crudelior & Domitiano

Eodem tempore, Commodus Romanum imperium gubernante, nostra religio ad pacem & tranquillum statum traducta fuit. (diuina gratia largiente) omnes ecclesias in

rarum orb... taris Dei se... adeo attra... vt iam Ro... rum affluen... familia d... lutem amp... turis hosti... minime fen... de integro n... gressus est... politioris li... plurimum e... ex eiusdem... commodatu... rerum hinc... comode in... ingredienti... stianoru non... ferebant, Im... crura su... eum tale iu... charissimus... illet flagitass... natu reddere... apologeticar... sione coram... securi percuss... pudillos ext... comparuerat... tarent, non o... verò coram i... nij rogata da... Senatum hab

rarum orbe occupavit. Quo quidem tempore salutaris Dei sermo hominum mentes cuiusque generis adeo attraxit ad piam Dei religionem cultumque, ut iam Romae complures & genere illustres, & rerum affluetia admodum locupletati, vna cum omni familia & cognatione sua, se ad suam ipsorum salutem amplectendam reciperent. Verum istud, virtutis hosti & invidia natura sua exestuanti diabolo minime ferendum videbatur: & propterea varias de integro machinas contra nos astute fabricare aggressus est. Nam Apollonium virum inter fideles politioris literaturae studijs & Philosophiae notitia plurimum celebratum in iudicium adducit: & vnu ex eiusdem Apollonij seruis, ad hanc rem valde accommodatum, qui hominem accuset, excitat. Caeterum huic misero ac perditio intempestiue & incomode in iudicium ad Christianum accusandum ingrediendi, actutum (quoniam indices, qui Christianorum nomina solum, quia Christiani essent, de se ferebant, Imperatoris edictum neci dare mandauerat) crura suffringebantur, Perennio iudice contra eum tale iudicium pronunciante. Iste autem Deo charissimus martyr cum iudex ab illo obnixè petisset flagitassetque, ut fidei suae rationem coram Senatu redderet, simulatque accuratissimam orationem apologeticam pro fidei, quam profitebatur, defensione coram omnibus recitasset, sententia Senatûs securi percussus, decessit è vita quippè, vetus lex apud illos extabat, Christianos, qui semel in iudicio comparuerat, nisi professionis suae sententiam mutarent, non omnino liberos dimittendos esse. Istius vero coram iudice verba & responsa, quae ad Perennium rogata dabat, & orationem apologeticam apud Senatum habitam, si cui libitum sit accuratè cognoscere,

impurior, vè scribit Lampridius, non pietatis vel clemetiae ergo, sed sui comodi causa pacem ecclesiae concessit.

Apollonius accusatur à proprio seruo.

Seruus nebulosus delator Apollonij crucifragio perimitur.

Securi percussus vir sanctus fit martyr.

scere, ex libro nostro, quem de veteribus martyribus composuimus, manifestò intelliget.

VITA S. VRSMARI EPISCOPI Confessoris. ex ea que est per Ratherium Episcopum Veronensem. Migravit ex hac vita anno Domini

18. Aprilis. Patria S. Vrsuarii.

Viso matris eius.

Traditur sacerdotis literis imbutus.

BEatus Vrsuarus Episcopus bonorum omnium preconio dignus, pago Theoracensi, & villa quæ vocatur Fleon, oriundus, a Domino electus per prædestinationem, priusquam secederet per originem. Grauidæ namque matris de eo, apparuit quidam venerandus senex per sum in manu sua tenens puerulum pronuntiando. Accipe, inquit, hunc puerulum nutriendum. Matris verò fames eandem tunc temporis oppresserant. Unde mulier respondens, Domine, in tanta famis magnitudo nos exagitat quomodo igitur puerum nutriam? At ille mox candidum offerens panem, dixit: Hoc illum pane nutries. Quem accepisset mulier valde inter eius manus extulit prorsus ut ingenti admiratione capta mulier ostendens eum inspiceret, versaretque: ac tandem interrogans quid est hoc, inquit; cui ille: Noli mirari: Ego namque paritura es qui de regno aliquam Chætan partem lucrifaciet. Quod postea verum fuisse multis egregiè documentis ostendit. Tantam enim gratiam à Domino est consecutus, ut copioso pabulo diuini verbi reficeret, qui ad eum colloquendi venirent.

Editus itaque puer Vrsuarus est vocatus, & ab omnibus doctoribus sacrarum traditur scripturarum qui eum & artium maximarum disciplinis doctrinæque integritate tam excellenter imbuerunt, ut

sciente etate
onem facer
pore castus
affabilis vn
cher, prude
ramia serer
pitate rete
ita inflamm
neque locu
teret. Iam i
vt nihil cum
te videretur
Pastorale
Domini sub
in maximam
rum curam
uis hora sang
Orphanorum
eximus, vin
mere pulche
poris verò d
plicare valea
dibus, nulla
& parco vita
suffentari, ni
tanta vitæ au
monia vires
ve cuncti vo
pollent. No
nostra de cel
ferit. Nam t
fluebat suavi
sent. Nec de
qui incurfus

sciente ætate nihil in eo quod ad summam perfecti-
onem faceret, desiderari videretur. Erat enim cor-
pore castus, mente incorruptus, amabilis cunctis,
affabilis vniuersis, animo benignus, corpore pul-
cher, prudentia callens, fortitudine vigens, tempe-
rantia serenus, iustitia seuerus, mansuetudine ac-
pienter refertus: denique charitate erga proximos
ita inflammatus vt nullum omninò neque tempus,
neque locum sine proximi ædificatione transmit-
teret. Iam indè à puero ita se cælestibus addixerat
vt nihil cum terrena concretione commercij habe-
re videretur.

Pastoralem deindè cathedram adeptus, tanta
Domini sublimatus est gratia, vt mortales omnes
in maximam sui admirationem traheret. Anima-
rum curam tanta sollicitudine administrabat vt qua-
uis hora sanguinem pro eis fundere non dubitasset.
Orphanorum nutritor, & viduarum defensor fuit
eximius, vinculosque è vinculis & captiuitate redi-
mere pulcherrimū sibi inprimis esse ducebat. Cor-
poris verò domitor quantus fuerit quis dignè ex-
plicare valeat? Annis nouem ac decem hebdoma-
dibus, nulla panis alimonia vsus, cibo adèd tenui
& parco vitam sustentauit vt nemo mortalium eo
sustentari, nisi diuino miraculo posset: & tamen in
tanta vitæ austeritate tantaque cibi & potu parci-
monia vires corporis adèd robustæ permanebant
vt cuncti vocis grauitatem satis in eo mirari non
possent. Non dubium quin ex illo pane, qui pro
nostra de celo redèptione descendit, eas vires hau-
serit. Nam tanta ex eius ore facundia & sermonis
fluere suauitas vt ab eo agrè mortales diuelli pos-
sent. Nec deerat virtus ad effugandos hostis anti-
qui incurfus.

Erat

Virtutes
eius.Creatur Am-
tistes.Benignitas
eius in pau-
peres.Nota mira-
bilem absti-
nentiã.Facundia
eius.

Potestas eius in demones.

Erat quoddam monasteriū quod Malbodiu[m] dicitur duodecim ferme miliaribus a sua provincia distans cœnobio, in quo sacrarum virginum Deo famulabatur: quarum vnā malignus nauissit spiritus cœpit laniandō vehementer vexare, vt ceteræ omnes immodico pauore præ trepidarent, similemque calamitatem scerent. Quo audito Episcopus ilicō eam beri iussit: exhibiramque sacro oleo inunxit tinūs ab immundo liberauit. Alio quoque puellam aliam dæmonio plenam, vinculis reis, propter impotentem dæmonis strictam eadem virtute liberauit. Habebat ctus in Malbodjensi monasterio neptem etam, quam paruulam olim sanctæ Aldegundis mendauerat. Huc iam adulta sæuo ad operte in gutture laborare cœpit, vt medici salutem polliceri vellent, nisi carne incisa ferreo morbum foras trahi pateretur. Hoc illis iam facere cogitantibus superueniens & ingēti erga tenerem virginem misericorditatus, medicos ab eo prohibuit, aitque: Confidelia, in immensa Domini nostri Iesu Christi te, qui potens est ab hac te infirmitate eripere dictis se totum ad Dominū pro eius salute candum composuit: ac nocte illa in precibeta mane virgo sacra fugato morbo sana incolumis inuēta est. Eodem tempore agrodam intra eiusdem monasterij septa, desperlute decumbebat, quæ per virum sanctum lutiferæ Crucis integræ sanitati, cunctis pefcentibus, restituta est.

Post hæc facer Antistes cū paulatim

Signo Crucis morientem sanat.

VITA S. EL
 Atchiepiscopi
 in eiusdem
 tyrio coronati
 Episcopus v
 Eatus Elpi
 bus magna
 tam intit
 peña vita inno
 ararentur, me
 recipue Christ
 um curarunt.
 philosophia co
 am suorum sco
 atus amore ino

odium corporis viribus ad caelestem patriam arden-
 ter aspiraret, ne commissum sibi gregem sine pa-
 tris corpore relinqueret, annuente Domino, sanctum Er-
 minus cum cunctis mirifice virtutibus ornatum
 successorem elegit, ac populo acclamante pontifi-
 cem pronunciauit. Ipse vero moribus & annis ma-
 gis digna meritorum suscepturus premia, ad cae-
 lestia regna migravit ac cunctis sane maximū
 desiderium reliquit. Corpus illius à discipulis
 religioso compositū officio, honorifice admodum
 sepultum est in montis cacumine, cuius radicibus
 extructum adiacet monasterium Virgini matri sa-
 cratum: ubi diuina bonitas reliquiarum virtutē quo-
 tidie demonstrare dignatur ad laudem & gloriam
 maiestatis suae, cuius honor, decus & potestas per-
 manet sine fine. Amen. Facta est translatio eius ad
 monachium Hannoniae oppidum anno 1405, post e-
 uationem, quae facta est anno 823.

S. Erminus
 succedit S.
 Vtmaro.

Obiit viæ
 sanctus.

HOC DIE
 IENSIS
 EXHIBIT
 CORDIA
 ONFIDE
 ILI BO
 RIPETE
 LUTE
 RECIBO
 NA PU
 EGRO
 EL PER
 UM SI
 ANE
 M LAB

ITA S. ELPHEGI CANTVARIENSIS
Archiepiscopi & martyris. ex ea qua est per Osber-
ton eiusdem Cantuariensis Ecclesie Abbatem. Mar-
tyrio coronatus est anno Domini 1012. aetatis suae 59.
Episcopatus vero 7.

Beatus Elphegus splendidissimis ortus natali-
 bus magna prudentia & summa humilitate vi-
 tam instituit. Parentes eius cum indole per-
 pectā vitæ innocentiam animique ingenmitatē ad-
 mirarentur, merito eum & artium maximarum &
 precipue Christianæ religionis disciplinis imbuen-
 dum curarunt. Ipse vero haud mediocriter iam in
 philosophiæ cognitione versatus omnium studio-
 rum suorum scopū vnicum, Christum sibi præfixit.
 Quis amore incredibiliter flagrans vt totum se su-

19. Aprilis.

N aquilli